

norges ufortjente glorie.

I likhet med alle andre siviliserte land er Norge underlagt Folkerettens bestemmelser. Overensstemmende med disse var Norge ikke krigførende under siste krig, og de krigførende hadde rett til å okkupere vårt land ^{fordi} ved at vi hadde neglisjert vårt forsvar og bragt det under den ^{minimale} grense som Folkeretten bestemmer for en nøytral stat.

Såvel England som Tyskland var i 1940 på vei til å iverksette den lovlige okkupasjonen, Tyskland vant kappløpet.

Tyskland påberopte seg straks Folkeretten og forlangte at Norge også skulle oppfylle sine traktatmessige forpliktelser. Dette unnlot Norge, ~~og~~ med en skjerpelse av okkupasjonsmaktens ^{sikkerhetsbestemmelser} tilfølgelse. — Okkupanten kan ^{etter folkeretten} kreve lydighet fra befolkningens side, ^{og denne} som er avskåret fra enhver ^{den} fiendtlige handling overfor okkupanten. ^{Det behøve} Landets myndigheter er forpliktet til å opprettholde ~~den~~ siviladministrasjon, ro og orden. En eventuell eksilregjering er avskåret fra enhver innblanding i de okkuperte områder, ^{og} avskåret fra å utstede lover. ^{også} de med virkning etter okkupasjonens avslutning.

Ingen av de krigførende stater anså Norge som krigførende, hvilket også bekreftes ved den ^{allierte} okkupasjon etter Tysklands fall. England overholdt ^{etter 8. mai 45} Folkerettens bestemmelser for ~~en~~ ^{en} lovlig okkupant, og ~~denne~~ ^{denne} gang ^{underordnet} norske myndigheter seg ^{disse} bestemmelser. Tidspunktet for når vårt kongehus, regjering og stortingets medlemmer kunne vende tilbake til Norge blev bestemt av den engelske øverstkommanderende i Norge, general sir Andrew Thorne, ⁽ⁱ hans bok ^{«Fredsgeneralen»} Aschehaug-95)

Dette ifølge ←

Hans Heyerdahl Stangebye

Oslo